

CLAVDII  
AE LIANI  
TACTICA,

S I V E

De instruendis aciebus;

GRÆCE ET LATINE.

*Cum Notis & Animaduersionibus  
SIXTI ARCERII.*

Accedunt PRAELIORVM ALIQVOT DESCRIPTIONES,  
& nonnulla alia; additis TABVLIS AENEIS.



LVDVNI BATAVORVM,  
*Apud Ludouicum Elzevirium.*

ANNO CLX. I C X I I I.



## Amico Lectori.



Mice Lector, AEliani Tactica a  
Clarissimo viro Sixto Arcerio in  
Latinum sermonem conuersa ac No-  
tis illustrata, cum non pauci de-  
siderarent, neque quicquam præter  
auctoris præfationem deesset, quam  
ad constitutum Nundinarum tempus impetrare non  
potuimus, visum est commodo ac utilitati tuae, imo  
et voto consulendum. Damus ergo tibi scriptum hoc  
a multis expectatum, quo in Tactica, militia antique  
pars præcipua, ita accurate a Romano homine, sed et  
Ελληνος eis τὸ ἄγρον οὐγλωπίας εἰληλακότι, delineatur, ut de-  
siderari nihil debeat aut possit. Addidimus Tabu-  
las nonnullas, que non tantum oblectarent oculos ac  
detinerent, sed et informarent animum. Nam  
quemadmodum, ut ait Vmber ille noster Philetas,  
oculi in amore sunt duces, ita sane in scientia ac in-  
tellectu. Nihil enim magis confert ad obscura illu-  
\* ij stran-

# DE AELIANO,

*Ex Philostrato De Vitis Sophistarum, lib. II.*

**A**ΙΛΙΑΝΟΣ δὲ, Πα-  
ρμάγεω μὴν λέπιος, ἡ τίκτε  
ἡ ὥσθεροι εν τῇ μετόγεια  
Αθηναῖος, εἰπάντα μοι δο-  
κεῖ αὖτις ὅτι πρότερον  
πρώτον μὴν ἐπειδὴ καθαρὸν φωνὴν  
ἔξηπόντες, τόλιν οἰκῶν ἑτερα Φωνῆ  
χρωμάτων. ἐπειδὴ τοις προστρόπαις ζο-  
φίης ταῦτα τὰν χαροφόρων τοι-  
αῦτα, οὐκ εἰπίσευσεν, καὶ δὲ εἰπούσεν  
τηλεῖαντα γνώμην, καὶ δὲ εἰπόντη ταῦτα  
τῷ οὐρανῷ τοῖς μεγάλοις ὄντοι,  
αἷλλον εἰσύλευεν διασκεψάμνος αἱ με-  
λέτη οὐκ εἰπούσειν, τὸ συγγερόντεν  
ἐπέθειο καὶ εἴθαυμάσθη εἰς τύττα. η  
μὴν ἐπίπαν ιδίᾳ τῷ αὐτὸς, αὐτέλεια,  
προσβάλλεται τι τῆς Νικοσράτης ἀ-  
ρραις. η δὲ εὐίσθι, πρέστις Διώναδρος, καὶ  
τὸν εκείνη τόνον. εὐλυχωρούσῃ πότε αὐ-  
τῷ φιλόσοφῳ τῷ λήμνῳ. Β. Κλεον  
εῖτι περικερονέχοντι, καὶ αἰσαγγιγνώσ-  
κοντι αὐτῷ σωὶς ὄργη καὶ ἐπιστέσει τῷ  
Φεύγουσαν, ηρεπο αὐτὸν, οὐ, τι απου-  
δάζοι. καὶ οὐς, εἰπεπόνηται μοι, ἡ φη,  
κατηγορεία τῷ Γιώνιδῳ. καλῶ γάρ  
τοι τὸν αἴρει καθήμνον τύραννον,  
ἐπειδὴ αἰσελγεῖσθαι πάσῃ τῷ Ρωμαίων  
ἥσχισε. καὶ οὐ φιλόσοφος, οὐδὲ σε,  
αἱ se conscriptam dixit. Sic autem vocare se tyrannum, qui paulo ante  
Romano imperio infamia labem lascivia sua inusisset. Cui Philostra-

**A**ELIANVS licet ge-  
nere Romanus es-  
set, non minus sci-  
te tamen Attice,  
quam vel mediter-  
ranci Athenienses locutus est. Et  
sane laude dignus vir ille mihi vide-  
tur: primum, quod cum habitaret  
in urbe, quæ sermone proorsus di-  
uerso uterbat, Græcanicæ linguae  
puritatem sit consecutus: deinde  
quod oblato sibi (ab iis qui huius-  
modi titulos conferre solent) Sophi-  
stæ nomine, nullam de se fiduciam  
aut adulationem sui, aut superbiam  
ex tanti nominis honore concepe-  
rit: quin potius cum suas ipse vires  
expendisset, easque declamatoria  
palæstræ impares iudicasset, ad scri-  
bendum animum appulit, & admi-  
rationem inde consequutus est. Di-  
ctio eius omnino pura, simplex  
& in affectata est, vt Nicostrati ele-  
gantiae leporem quandam adhibeat.  
Est quando Dionem, eiusque di-  
cendi genus & tonū imitatur. Hunc  
olim Lemnius Philostratus librum  
adhuc manibus tractantem, indi-  
gnanterque & concitate lectitantem  
reperit. & cum instituti eius ratio-  
nem quereret, Gynnidis (hoc est  
effeminati hominis) accusationem  
a se conscriptam dixit. Sic autem vocare se  
tyrannum, qui paulo ante  
Romano imperio infamia labem lascivia sua inusisset. Cui Philostra-

ΜΥΡΙΜΒΟΟΙΑ

ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΑΙΛΙΑΝΟΥ CLAVDII AELIANI

ΤΑΚΤΙΚΑ. TACTICA.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

PREFATIO

πρῶτος

A D

Α ΔΡΙΑΝ ΟΝ Α ΔΡΙΑΝ Β Μ

αὐτοχρόνοις.

Imperatorem.

**H**N πρῶτος τῆς Ελληστακτικῆς δεωρίας διπλὸν ὁ Ομήρος χειρόνων τὸ δέχειν λαζαδούς, αὐτοκράτορος καθηγοροῦ εἰς Θεοδοσίου Αδριανοῦ Σεβαστοῦ, απόλλοι τῶν προτέρων ημῶν Λιανέργειαν σὺν ἔχοντις λιγότεροις τοῖς μαθήμασιν οὐτιστεύθημεν εἶτε ἔχειν. ἐμαυτὸν δὲ πειθώντες οὐδενὶ ληθεῖν πούτῳ Λιανέργειαν τὴν θεωρίαν, ὅπερις ημετέροις οἱ μεθ' ημας προτέρων δέχαισαντες προσέξαπτοι μέρος πούτρος διωάμεως καὶ ἐμπειρίας τοῖς ἔχοντις γνῶσιν δεῖ γνόμολογον ἀληθῆ· ἕκνοι καλειχόμενοι τοῖς Λιανέργειαν, καὶ προσδιδόντας τὸ μάθημα τούτο τὸ ἀπημαρτυραμένον, καὶ πάλαι μηδενὶ εἴπερ ξενίσιμον τῷ Βίῳ, μηδὲ τίλιοφορηθῆσθαι ὑφ' οὐμῶν διανοιώντες doctrinam iam obsoletam, atque olim non amplius usum in-

**S**Cientiam Tacticam que sumpto ab Homeri temporibus primordio apud Græcos in usu fuit; multi, Diue Adriane Cæsar Auguste, ante nos conscripsere, qui non eam habebant disciplinarum cognitionem, quæ nos pollere res ipsa fidem fecit. Quare scientie huius præcepta componere atque in ordinem redigere volui, quod mihi persuaderem, posteros nostra præ antiquiorum hac de rescriptis probaturos. Quia vero ignorabam (nam verum fatendum est) quanta fuisset hac in parte Romanorum & facultas, & periti; corpore corripiebar conscribende, ac tradenda huius discipline, ut que post inuentam a vobis doctrinam iam obsoleta, atque olim non amplius usum in-

SIXTI ARCERII

A D

CLAUDII ÆLIANI

TACTICA.

*sive*

De Instruendis Aciebus

N O T A E.